

Warszawa, dnia 26 lutego 2014 roku

ID KIKE: 0-320-9496/14

Stanowisko Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej
w zakresie zaległości Polski w budowie sieci światłowodowych FTTH
opisanych w artykule *Świat ucieka nam światłowodem* (Puls Biznesu, 24.02.2014)

Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej, jako jednostka branżowa zrzeszająca ponad 200 małych i średnich operatorów telekomunikacyjnych, świadczących usługi dostępne na własnych sieciach LAN, MAN i WLAN (w zasięgu naszych sieci mieszka ok. 1,5 – 2 mln Polaków) czuje się upoważniona do przedstawienia swojego stanowiska w zakresie wykazanych w w/w artykule problemów związanych z powolną budową w naszym kraju sieci FTTH. Firmy zrzeszone w KIKE notują największy przyrost połączeń FTTH w stosunku do dotychczasowej bazy podłączonych klientów, wykazują się też prawdopodobnie największą liczbą wybudowanych kilometrów infrastruktury telekomunikacyjnej ze środków UE. Środowisko pracy i skala działalności powodują, że mali i średni operatorzy napotykają też na szereg barier w prowadzeniu działalności, które dla niewielkich podmiotów są znacznie bardziej dokuczliwe niż dla dużych telekomów i inwestycji realizowanych przez JST. Poniżej przedstawiono wykaz najważniejszych problemów, z jakimi stykają się na co dzień członkowie Izby, a które – co stwierdzamy z przykrością – głównie są efektem nieprawidłowej pracy strony publicznej.

Dostrzeżone główne problemy, to m.in:

- *brak jednoznacznego wsparcia rządu Polski dla rozwoju telekomunikacji*
- *problemy z finansowaniem inwestycji*
- *niestałość prawa dotyczącego telekomunikacji*
- *podatki i opłaty*
- *współpraca ze spółdzielniami, deweloperami i wspólnotami*
- *brak w latach 2012-2013 aktywności UKE w związku ze zgłaszanymi przez operatorów problemami w zakresie barier w dostępie do nieruchomości w zakresie zawierania, a co ważniejsze - realizacji umów na budowę sieci*
- *kłopoty z samorządami lokalnymi*
- *brak efektywnej współpracy z gestorami infrastruktury przesyłowej i innej*

To tylko **główne problemy**, z którymi ISP spotykają się na co dzień. Jest ich dużo więcej; jak np. długi czas amortyzacji sieci światłowodowych, czy brak traktowania sieci telekomunikacyjnych jako zabezpieczenie kredytów. Szczegółowe omówienie niektórych z tych zagadnień prezentujemy poniżej.

Podatki i opłaty związane z budową i utrzymaniem infrastruktury:

- koszty projektów i uzgodnień;
- opłaty za zajęcie pasa drogowego;
- opłaty za umieszczenie infrastruktury;
- opłaty dla właścicieli nieruchomości w sytuacji wskazanej w art. 33 Megaustawy;
- opłaty za nadzór prac instalacyjnych i serwisowych
- dyskutowana od początku 2014 r. koncepcja obłożenia kabli telekomunikacyjnych podatkiem w wysokości 2 procent wartości księgowej aktywów, co w sposób zauważalny podniosłoby koszty inwestycji i obniżyło ich rentowność

Naruszenia artykułu 30 megaustawy, zgodnie z którą *Właściciel, użytkownik wieczysty lub zarządca nieruchomości, niebędący przedsiębiorcą telekomunikacyjnym, jest obowiązany zapewnić przedsiębiorcy telekomunikacyjnemu dostęp do nieruchomości, w tym do budynku, oraz miejsca w budynku (...) w celu zapewnienia telekomunikacji*

Notorycznie zdarzają się sytuacje, w których z różnych powodów obowiązek ten nie jest przestrzegany:

- zła wola spółdzielni mieszkaniowych
- bierność UKE w zakresie zgłaszanych na tym gruncie problemów
- niejasne reguły prawne pozwalające jednostkom blokować inwestycje na rzecz większych podmiotów
- brak identyfikowalnego partnera – zwłaszcza w przypadku wspólnot mieszkaniowych
- pomimo złożenia kompletów dokumentów czas oczekiwania na podpisanie umowy na dostęp nieruchomości to niejednokrotnie ponad pół roku
- zarządcy i właściciele nieruchomości (wbrew art 30 Megaustawy) często żądają opłat za dostarczanie mieszkańcom usług telekomunikacyjnych

Równocześnie dokuczliwy jest brak wsparcia UKE w zakresie zwalczania takich samowoli.

Samowolne decyzje jednostek administracji publicznej - blokowanie inwestycji na różnych poziomach

- pozwolenia i zgody,
- ZUDy,
- geodezja,
- opłaty za zajęcie pasa drogowego niewspółmierne do sytuacji i reguł prawnych (problem dotyczy zwłaszcza dróg pozostających w gestii samorządów, a więc gminnych, powiatowych i wojewódzkich, dla których brak jest ustalonych stawek, jak to ma miejsce w przypadku dróg krajowych)

- brak zdroworozsądkowych reguł biznesowych przy ustalaniu stawek za zajęcie pasa drogowego; często stawka za jeden metr zajęcia drogi gminnej jest kilkunastokrotnie większa, niż przy drodze krajowej.
- brak wsparcia resortu infrastruktury oraz zarządców dróg w zakresie realizacji inwestycji w pasie drogowym – w szczególności poza obszarem zabudowanym
- trwające całymi miesiącami wymagane przez powiaty uzgodnienia z zarządcami dróg i ich podwykonawcami z uwagi na brak zawitych terminów w tym zakresie;
- nakładanie na PT obowiązków uzgodnieniowych w zakresie wprost nie wymaganym przez przepisy prawa
- odmowy zgody na wykonanie inwestycji możliwej do wykonania np. w trybie zgłoszenia i nieuzasadnione forsowanie w to miejsce realizacji pełnych procedur uzyskania pozwolenia na budowę

Niedoskonałości istniejących unijnych źródeł finansowania inwestycji (działania 8.4 PO IG, II.1 PO RPW):

- kryteria i punktacja skonstruowane są tak, że premiuje budowę sieci na terenach dobrze zurbanizowanych, zamiast na obszarach białych plam, co jest sprzeczne z celem interwencji publicznej
- konstrukcja reguł doboru projektów generuje patologie, związane np. z blokowaniem lokalizacji przez firmy nie posiadające doświadczenia i zaplecza do realizacji inwestycji telekomunikacyjnych
- niejasne zasady dokonywania inwentaryzacji istniejących zasobów i brak aktualizacji danych
- nakładanie się na siebie konkursów, które generuje prawdziwy galimatias prawny i powstrzymuje operatorów przed aktywniejszym wykorzystaniem środków pomocowych
- powiązania konkursów z RPO z koniecznością dowiązania lokalnych sieci dostępowych do wojewódzkich, które na etapie ogłaszania konkursów nie są wybudowane, ani nawet nie są znane ich oferty cenowe.
- preferowanie inwestycji samorządowych wobec inwestycji przedsiębiorców prywatnych na poziomie dofinansowań (samorządy do 100% kosztów) i uzgodnień (preferencje i szybkie ścieżki uzgodnień wyłącznie dla JST)

Niekompetencja urzędów przyznających dofinansowania i kontrolujących realizację projektów

- bardzo długi proces oceny wniosków – od momentu złożenia wniosku do podpisania umowy upływa średnio 8-12 miesięcy

- brak w procedurach konkursowych terminów dla działań administracji publicznej podobnych do wymogów KPA w zakresie terminów załatwiania spraw
- wysoka uznaniowość i niepowtarzalność ocen zarówno na poziomie RPO, jak i POIG.
- brak jednolitych procedur na etapie projektowania i uzgadniania inwestycji;
- priorytetyzacja uzgodnień dla inwestycji samorządowych w ZUD'ach;
- brak wykładni podatkowych i jednolitych zasad amortyzacji inwestycji szerokopasmowych;
- skupianie się na realizacji wskaźnika podłączonych abonentów, przy pomijaniu innych aspektów budowanych sieci (lokalizacja w „trwałych” białych plamach, potencjał sieci w zakresie liczby gniazd, długość sieci kablowej)
- nieprzewidywalność instytucji i ryzyko zmiany decyzji w każdej chwili, nawet na etapie podpisania umowy o dofinansowanie (bieżąca sytuacja w naborze II.1 PO RPW prowadzonego przez PARP).

Problemy w finansowaniu inwestycji szerokopasmowych ze źródeł unijnych

- opóźnienia w przekazywaniu środków sięgające nawet 1 roku mogące powodować utratę płynności finansowej;
- konieczność pozyskiwania dodatkowych środków inwestycyjno-obrotowych dla zapewnienia ciągłości prac i wypełnienia harmonogramów;
- wzrost kosztów pozyskanego kapitału z uwagi na opóźnienia w przekazywaniu środków przez IW
- brak poręczeń i brak możliwości zabezpieczeń finansowych kredytów ustanawianych na sieciach telekomunikacyjnych

Konkluzja:

To tylko kilka z istotniejszych problemów. Omówienie całości barier wymagałoby dużo szerszej formy, niż tylko ta odpowiedź na w/w artykuł prasowy. Wskazane powyżej problemy w istotny sposób hamują działalność małych i średnich operatorów telekomunikacyjnych, co przekłada się w konsekwencji na wolniejszą (niż zakładana i pożądana) rozbudowę infrastruktury światłowodowej. Sektor operatorów lokalnych posiada obecnie największe doświadczenie praktyczne w zakresie efektywnego wdrażania rozwiązań FTTH z uwagi na liczbę rozproszonych na terenie całego kraju wdrożeń. Różnorodność rynków, na których realizowane są inwestycje lokalne, pozwala na praktyczną budowę i weryfikację modeli inwestycyjnych dla obszarów o różnym poziomie zurbanizowania i konkurencyjności wyprzedzając

inwestycje w sieci dostępne dużych operatorów zarówno w zakresie liczby gniazd, jak i zainwestowanych dotychczas środków. Dlatego też jednym z celów Krajowej Izby Komunikacji Ethernetowej jest dialog z administracją publiczną, jednostkami samorządu terytorialnego i innymi wyspecjalizowanymi urzędami i agendami rządowymi w celu zmniejszenia poziomu biurokracji, dławiącej często (bezpośrednio i pośrednio) projekty rozbudowy sieci, co stoi w jawnej sprzeczności z celami tych organów. KIKE bierze aktywny udział m.in. w Memorandum na rzecz zwalczania barier inwestycyjnych w telekomunikacji. Członkowie Izby są gotowi do kolejnych inwestycji i z niecierpliwością oczekują na dopracowanie Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa na lata 2014-2020 i uruchomienie pierwszych naborów, a także na stopniowe ograniczanie barier administracyjnych działalności. Jest to niezbędne, ponieważ zbliżające się lata będą decydujące w sprawie zapewnienia obywatelom naszego kraju dostępu do nowoczesnych sieci NGA.

opracował:

Piotr Wiąckiewicz
Krajowa Izba Komunikacji Ethernetowej
grap@kike.pl

Artykuł źródłowy: <http://pulsbiznesu.pb.pl/3572015,95299,swiat-ucieka-nam-swiatlowodem>

Odpowiedź: <http://www.kike.pl/2014/02/27/kto-jest-winien-opoznieniom-w-budowie-ftth/>

Adresaci:

Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji

Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju

Ministerstwo Finansów

Urząd Komunikacji Elektronicznej

Władza Wdrażająca Programy Europejskie

KIGEIT

PIIT

PIKE

PAP

RPKOM

TELKO.IN

Puls Biznesu